

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4286

гр. София, 10.12.2010 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 16.11.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Ани Андреева, като разглежда дело номер **4056** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 112 ал. 1 т.4 от Закона за здравето вр. чл.145-чл.178 АПК.

Образувано е по жалба на „С.“ срещу експертно решение № 0054 от 02.02.2010г. на Национална експертна лекарска комисия.

В жалбата са въведени твърдения, че атакуваното решение е незаконосъобразно, поради неправилно определяне на процента неработоспособност поради професионално заболяване.

Ответникът- Национална експертна лекарска комисия оспорва жалбата като неоснователна.

Заинтересованата страна К. П. Г. чрез процесуалния си представител оспорва жалбата.

Заинтересованата страна РУСО-В. не взема становище.

Съдът като взе предвид доводите на страните и въз основа на събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

С експертно решение на ТЕЛК - общи и професионални болести № 0435 от 18.03.2009г. на К. П. Г. е определена трайно намалена работоспособност 72%, срок на инвалидност три години и 56% трайно намалена работоспособност поради професионални заболявания – хроничен бронхит и тежка шийна спондилоза, болков синдром.

Това решение е било обжалвано от „С.“ и по жалбата е постановено атакуваното в този процес ЕР № 0054 от 02.02.2010г., с което са определени същите проценти трайно намалена работоспособност поради общо и професионално заболяване съответно, но е определен пожизнен срок на инвалидността.

От представените копия от трудови книжки е видно, че К. Г. е работил в Държавна фирма „С.“ и в „С.“ Г. М. като пекар в рингова пещ в периода 11.03.1991г. – 21.04.1995г.

С влязло в сила решение от 12.07.1994г. на РС М. по Г.д. 231 от 1994г. е признато за установено по отношение на ЕАД „Строителна керамика” Г. М., че по време на работата си към дружеството К. Г. е придобил професионално заболяване „хроничен бронхит”.

С решение по протокол № 403/26.06.1995г. на Ц диагностична комисия е установено и професионално заболяване „тежка цервикална спондилоза с цервико-брахиален радикулит, съпровождат се с изразени вегетативни и съдови промени”.

С ЕР № 0990 от 28.08.1995г. на К. П. Г. е определена трета група инвалидност с дата на инвалидизиране 15.08.1995г.

Страните не спорят, че от 1995г. К. П. Г. не е в трудово правоотношение със „С.”.

Съгласно чл. 112 от Закона за здравето обжалванията и възраженията срещу решенията на органите на медицинската експертиза могат да се правят от страна на заинтересованите лица и органи (освидетелстваните, осигурителите, НОИ, Агенцията за социално подпомагане, Агенцията за хората с увреждания и органите на медицинската експертиза на работоспособността).

Жалбоподателят „С.” не е сред лицата, легитимирани да оспорват решенията на Н.. Съгласно чл. 5 от Кодекса за социално О., осигурител е всяко физическо лице, юридическо лице или неперсонифицирано дружество, както и други организации, които имат задължение по закон да внасят осигурителни вноски за други физически лица. Разпоредбата на чл.10 КСО предвижда, че осигуряването възниква от деня, в който лицата започват да упражняват трудова дейност и за който са внесени или дължими осигурителни вноски и продължава до прекратяването ѝ. Следователно от момента на прекратяване на трудовото правоотношение между жалбоподателя и К. Г., „С.” няма качеството осигурител и не разполага с правна легитимация и правен интерес да оспорва решенията на органите на медицинската експертиза. Обстоятелството, че между страните се водят граждански дела за обезщетения на имуществени и неимуществени вреди вследствие на професионалните заболявания също не обуславя такъв интерес. Процентът на трайно намалена работоспособност е от значение за размера на получаваната от лицето пенсия. В случая е без значение дали процентът ТНР ще е 50 или 56, тъй като тази разлика в процентите не обуславя различен размер на пенсията за инвалидност поради професионално заболяване. Що се отнася до влошаването на професионалните заболявания /ексцес/, то подлежи на доказване в гражданския процес с всички доказателствени средства.

По изложените съображения и на основание чл. 159, т.4 АПК вр. чл. 112 от Закона за здравето, жалбата следва да се остави без разглеждане, а производството да се прекрати. На заинтересованата страна К. Г. следва да се присъдят разноски в размер на 150 лв, на основание чл. 143, ал.2 и ал.4 АПК. Водим от горното Съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ ХОДА ПО СЪЩЕСТВО.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на „С.” срещу експертно решение № 0054 от 02.02.2010г. на Национална експертна лекарска комисия.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. дело 4056/2010г. на АССГ, 27 състав.

ОСЪЖДА „С.” Г. М., У. „Л. К.” 38 да заплати на К. П. Г. от с. Б., У. „А. И.” № 15 съдебни разноски в размер на 150 лв.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва пред ВАС на РБ с частна жалба в 7-дневен

срок от съобщението до страните.

Административен съдия: